

Viața Noastră

CONSILIUL JUDEȚEAN HARGHITA

Direcția Generală de Asistență Socială
și Protecția Copilului Harghita

Ediția a XVI-a
eveniment organizat
ZUA TALENTULUI

~ MAI – IUNIE ~
2026

A XVI-a ediție a Zilelor Talentului

Două zile dedicate talentului, comunității și bucuriei de a fi împreună

În perioada 24–25 iunie 2026, Complexul de Servicii Cristuru Secuiesc a găzduit cea de-a XVI-a ediție a Zilelor Talentului, unul dintre cele mai importante evenimente organizate de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Harghita pentru beneficiarii sistemului de protecție specială. Organizat de Complexul de Servicii Cristuru Secuiesc, Complexul de Servicii Ocland și Asociația Comite Ocland, evenimentul a reunit, timp de două zile, copii, tineri, specialiști și parteneri într-un cadru în care talentul, creativitatea și spiritul comunitar au fost în prim-plan.

Programul a debutat cu o zi dedicată angajaților DGASPC Harghita – profesioniști care lucrează zilnic cu copii, familii, persoane vârstnice și persoane cu dizabilități –, iar cea de-a doua zi

le-a fost rezervată copiilor și tinerilor din sistemul de protecție specială, invitați să-și valorifice talentul și să se bucure de activități recreative și sportive.

Împreună pentru comunitate

Prima zi a evenimentului a fost dedicată consolidării relațiilor dintre angajații sistemului de asistență socială și protecția copilului. Găzduită de Complexul de Servicii Cristuru Secuiesc și organizată în parteneriat cu Complexul de Servicii Ocland și Asociația Comite Ocland, întâlnirea a oferit participanților ocazia de a petrece timp împreună într-un cadru relaxat, de a face schimb de experiență și de a întări colaborarea dintre echipe.

Participanții au fost întâmpinați de Orsolya-Aranka Csiszer-Rajti, reprezentanta instituției gazdă, iar mesajele de bun venit au fost adresate de Zsolt Sebestyén, director executiv în cadrul Primăriei Municipiului Cristuru Secuiesc, și de Elekes Zoltán, directorul general al DGASPC Harghita. Aceștia au evidențiat importanța colaborării dintre instituții și rolul esențial al profesioniștilor din domeniul social, subliniind că astfel de întâlniri contribuie atât la dezvoltarea relațiilor profesionale, cât și la consolidarea spiritului de echipă.

Programul zilei a îmbinat activitățile recreative cu cele culturale. Concursul de gătit la ceaun a reunit echipele într-o competiție desfășurată într-o atmosferă prietenoasă, în timp ce participanții au avut posibilitatea să viziteze Castelul Ugron din Filia și Conacul Gyárfás, recent restaurat, sau să descopere

grădina de lavandă și atelierele de pictură pe mobilier și țesut tradițional.

Atmosfera a fost completată de o sesiune de zumba, urmată de spectacolul trupei de teatru amator din Rugonfalva, recitalul susținut de László Anna Ildikó și evoluția Ansamblului Folcloric Forgórózsák. Ziua s-a încheiat într-o atmosferă relaxată, oferind colegilor veniți din diferite localități ale județului prilejul de a se cunoaște mai bine și de a consolida relațiile profesionale și umane care stau la baza activității desfășurate în sprijinul beneficiarilor.

Talent, emoție și aplauze

Cea de-a doua zi a reunit 325 de copii și tineri din sistemul de protecție specială, participanții provenind din Complexul de Servicii Bilbor, Centrul de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Dizabilități Toplița, CPF nr. 1, CPF nr. 2, Complexul de Servicii Miercurea Ciuc, Complexul de Servicii Ocland, Complexul de Servicii Cristuru Secuiesc și din cadrul Rețelei de Asistență Maternală Profesionistă.

Momentul central al zilei a fost spectacolul de talente, pregătit timp de mai multe săptămâni de copii și tineri împreună cu educatorii și instructorii lor. Programul a cuprins dansuri populare și moderne, recitaluri muzicale, interpretări instrumentale și momente de poezie.

Un moment aparte a fost oferit de grupul de dans al Complexului de Servicii Ocland, format din zece

beneficiari, a cărei coregrafie a fost realizată și pregătită chiar de unul dintre tineri, Kádár Elemér. Beneficiarii din CPF nr. 1 au prezentat un program care a îmbinat dansul, muzica și recitarea, iar cei din CPF nr. 2 au impresionat printr-un spectacol muzical-coregrafic. Copiii din Complexul de Servicii Bilbor și din casa de tip familial din Gheorgheni-Vărșag au urcat pe scenă cu momente de cântec și dans, în timp ce reprezentanții Rețelei de Asistență Maternală Profesionistă au susținut recitaluri la chitară, poezie și un moment la tobe. Programul artistic a fost completat de beneficiarii Complexului de Servicii Miercurea Ciuc, care au prezentat momente muzicale și coregrafice apreciate de public.

Fiecare apariție pe scenă a fost răsplătită cu aplauze îndelungate, recompensând nu doar talentul participanților, ci și munca, perseverența și curajul cu care au ajuns în fața publicului.

Activități pentru toate vârstele

După spectacolul de talente, curtea Complexului de Servicii Cristuru Secuiesc s-a transformat într-un spațiu al jocului și al descoperirii. Castelul gonflabil, locurile de joacă și atelierelor creative au fost animate pe tot parcursul zilei, oferind copiilor posibilitatea de a încerca pictura pe față, împâslirea lânii, țesutul tradițional și pictura pe mobilier. Îndrumați de specialiști, participanții au descoperit tehnici tradiționale de lucru și au aflat mai multe despre plantele medicinale, în timp ce s-au bucurat de miere, vată de zahăr și kürtóskalács proaspăt.

Unul dintre cele mai apreciate momente a fost întâlnirea cu Dalma, calul colegului nostru, kinetoterapeutul Kiss-László Zsolt. Pentru mulți dintre copii, a fost prima experiență de echitație, trăită cu entuziasm și emoție.

Sport, fair-play și spirit de echipă

După masa de prânz, competițiile sportive au adus și mai multă energie evenimentului. Jocurile de îndemânare și tradiționalul turneu de fotbal au demonstrat, încă o dată, că sportul înseamnă nu doar competiție, ci și colaborare, respect și perseverență.

La categoria de vârstă 7–14 ani, primul loc a fost ocupat de echipa CPF nr. 2, urmată de Complexul de Servicii Ocland și de casa din Boldogfalva a Complexului de Servicii Cristuru Secuiesc. Titlul de cel mai bun portar i-a revenit lui Vandame, golgheterul competiției a fost Maksai Klementina, iar premiul pentru cel mai bun antrenor a fost acordat lui Lőrinczi Zsolt.

La categoria 14–18 ani, trofeul a fost câștigat tot de echipa CPF nr. 2. Pe locurile următoare s-au clasat Complexul de Servicii Miercurea Ciuc și CPF nr. 1. Titlul de golgheter a fost obținut de Gábor István, iar premiul pentru cel mai bun portar i-a revenit lui Köntés László.

În timp ce pe teren se disputau meciurile, ceilalți participanți au continuat să se bucure de ateliere, de locurile de joacă și de castelul gonflabil, buna dispoziție fiind întreținută de DJ NICU.

O explozie de bucurie

Surpriza după-amiezii a fost pregătită de pompierii voluntari ai Asociației Villám Fulger, care au organizat o spectaculoasă petrecere cu spumă. Copiii și tinerii, inclusiv beneficiarii cu dizabilități, s-au bucurat din plin de această experiență, transformând curtea complexului într-un loc plin de râsete și voie bună.

Seara s-a încheiat cu muzică și dans, într-o atmosferă de sărbătoare, iar după cină participanții au plecat spre case cu noi prietenii, experiențe de neuitat și amintirea a două zile petrecute într-o comunitate care le-a oferit încredere și apreciere.

Împreună, pentru reușita evenimentului

Succesul celei de-a XVI-a ediții a Zilelor Talentului s-a datorat implicării unui număr mare de oameni și organizații care au ales să sprijine acest demers. Organizatorii adresează mulțumiri tuturor sponsorilor și partenerilor care, prin intermediul Asociației Comite Ocland, au contribuit la desfășurarea evenimentului: Hargita Holding SRL, Lanka OTKA SRL, Radipcom SRL, Avicompex SRL, Brutăria Corund, Brutăria Doboi, Harmopan SA, Biró Zsolt, Torri Fernanda, Elka SRL – Szabó Klára, Asociația Villám Fulger, Ursus SRL, Ice DYP Balas SRL, Cooperativa Agricolă Nagy-Küküllő, Biró András, care a pus la dispoziție terenul de fotbal cu gazon sintetic, Primăria Municipiului Cristuru Secuiesc, Primăria Comunei Atid, Liceul Teoretic Unitarian „Berde Mózes” din Cristuru Secuiesc, trupa de teatru amator din Rugonfalva și elevii voluntari ai liceelor din Cristuru Secuiesc, implicați în organizarea atelierelor.

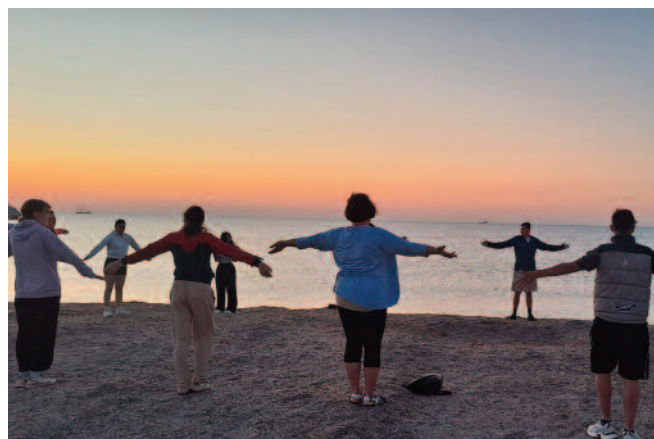
Mulțumiri speciale se îndreaptă către colectivele Complexului de Servicii Cristuru Secuiesc și Complexului de Servicii Ocland, care au pregătit evenimentul timp de mai multe luni și au contribuit, prin implicare, creativitate și dăruire, la reușita fiecărui moment. Pe lângă activitatea de organizare, angajații au realizat produse handmade și au făcut numeroase donații, contribuind la atmosfera caldă și primitoare a evenimentului.

Cea de-a XVI-a ediție a Zilelor Talentului a reconfirmat faptul că fiecare copil are un talent care merită descoperit și încurajat. Atunci când profesioniștii, voluntarii, partenerii și comunitatea își unesc eforturile, rezultatul depășește organizarea unui eveniment: se creează experiențe care dezvoltă încrederea, cultivă apartenența și le oferă copiilor convingerea că sunt apreciați și susținuți. Aceasta rămâne, dincolo de spectacole, competiții și activități recreative, cea mai valoroasă realizare a Zilelor Talentului.

Prima întâlnire cu marea – o săptămână de neuitat pentru copiii harghiteni din sistemul de protecție specială

O mare emoție a însoțit plecarea celor 20 de copii și tineri beneficiari ai DGASPC Harghita care au participat, în perioada 19 – 25 iunie, la tabăra organizată pe litoralul românesc, la Costinești. Pentru acești copii și tineri experiența a însemnat mai mult decât o simplă vacanță: a fost prima întâlnire cu marea și o oportunitate deosebită de a descoperi locuri, oameni și trăiri noi. Tabăra a fost posibilă datorită finanțării acordate de Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, în cadrul Programului „Tabere sociale pentru copii și tineri”, implementat cu sprijinul Caselor de Cultură ale Studenților și al Complexului Cultural și Sportiv Studentesc Tei (CCSS Tei).

Participanții au provenit din plasament familial, din centrele de plasament de tip familial nr. 1 și nr. 2, precum și din casele de tip familial din cadrul complexelor de servicii sociale din Bilbor și Miercurea-Ciuc. Selecția copiilor s-a realizat pe baza comportamentului exemplar și a responsabilității demonstrate de-a lungul timpului, fiind acordată prioritate celor care nu avuseseră până atunci ocazia să ajungă la mare. Însoțiți de trei specialiști ai instituției, copiii au pornit la drum cu entuziasm și curiozitate. După o călătorie lungă, au ajuns la Costinești, unde au descoperit pentru prima dată întinderea nesfârșită a Mării Negre. Emoția primului contact cu marea a fost vizibilă pe chipurile lor și a rămas una dintre imaginile definitorii ale întregii tabere. Primele zile au fost dedicate acomodării și explorării noului mediu. Copiii s-au bucurat de condițiile bune de cazare și de mesele oferite, iar programul zilnic le-a oferit numeroase oportunități de relaxare și socializare. Au petrecut timp pe plajă, au înotat în mare, au participat la activități recreative și educative, la jocuri de grup și la momente de divertisment în parcul de distracții. Entuziasmul lor a fost atât de mare, încât într-una dintre dimineți s-au trezit înainte de răsărit pentru a admira spectacolul soarelui care se ridica din mare. Au fost momente simple, dar deosebit de valoroase, care au rămas întipărite în memoria participanților. Tabăra le-a oferit și numeroase motive de mândrie. În primele zile ale sejurului, patru dintre copii au reușit să învețe să înoate, transformând o provocare într-o realizare importantă și într-o sursă de încredere în propriile forțe. Unul dintre cele mai apreciate programe a fost excursia organizată la Delfinariu, Planetariu și Micrezervație. Pentru cei 20 de copii și tineri a fost prima ocazie de a vedea de aproape delfini. Spectacolul acestora i-a impresionat profund și le-a stârnit admirația pentru lumea marină.

La Planetariu, copiii au descoperit frumusețea cerului înstelat și misterele universului, iar experiența le-a trezit curiozitatea și dorința de a afla mai multe despre lumea din jurul lor. Vizita la Micrezervație le-a oferit posibilitatea de a observa diversitatea speciilor de animale și de a înțelege mai bine importanța protejării naturii și a mediului înconjurător. Aceste activități au depășit sfera divertismentului. Ele au reprezentat oportunități de învățare, descoperire și dezvoltare personală, contribuind la consolidarea relațiilor dintre copii și la creșterea încrederii în sine. Ultima zi completă petrecută la mare a avut o încărcătură emoțională aparte. Unul dintre cele mai așteptate momente a fost plimbarea cu vaporul pe Marea Neagră. Pentru acești copii, această experiență a însemnat împlinirea unui vis. De pe puntea vaporului au admirat orizontul nesfârșit al mării și au urmărit cu interes ambarcațiunile întâlnite pe traseu. Navele militare și vasele mai vechi au stârnit numeroase întrebări și au alimentat imaginația participanților.

După-amiaza a fost dedicată rememorării experiențelor trăite. Copiii au realizat desene inspirate din cele mai frumoase momente ale taberei.

Pe foile de hârtie au prins contur valurile mării, delfinii, navele, jocurile și prietenii legate în acele zile. Fiecare desen a reprezentat o poveste personală și o modalitate de a păstra vii amintirile create la Costinești. Pe măsură ce se apropia momentul plecării, atmosfera s-a schimbat treptat. Bucuria experiențelor trăite s-a împletit cu emoția despărțirii. Copiii au realizat că zilele petrecute împreună ajungeau la final și că urma să își ia rămas-bun de la mare și de la noii prieteni. În spatele zâmbetelor se putea observa și o urmă de nostalgie, firească după o săptămână atât de intensă și plină de experiențe. La întoarcerea acasă, copiii nu au adus cu ei doar bagaje, ci și o colecție prețioasă de amintiri. Au revenit cu noi prietenii, cu mai multă încredere în propriile capacități, cu experiențe care le-au lărgit orizontul și cu bucuria unor momente pe care le vor păstra mult timp în suflet. Tabăra de la Costinești a demonstrat încă o dată cât de importante sunt astfel de oportunități pentru copiii și tinerii aflați în sistemul de protecție specială. Dincolo de odihnă și recreere, ele oferă șansa unor experiențe formative, contribuie la dezvoltarea personală și creează amintiri care îi pot însoți întreaga viață.

Colaborare internațională și dezvoltare profesională în cadrul proiectului RECONNECT

În perioada 15–18 iunie 2026, la Milano, s-a desfășurat evenimentul internațional de formare organizat în cadrul proiectului RECONNECT, reunind specialiști din țările partenere într-un demers comun de înțelegere a fenomenului hikikomori și de dezvoltare a unor instrumente eficiente pentru sprijinirea tinerilor afectați de izolarea socială.

Instituția noastră a fost reprezentată de psihologii Schmidt Zsófia și Nagy Kriszta, care au participat la activitățile de formare și la sesiunile de lucru dedicate elaborării programelor educaționale destinate profesorilor și elevilor. Pe parcursul celor patru zile, participanții au abordat teme de actualitate, precum identificarea timpurie a retragerii sociale, prevenția în mediul școlar, colaborarea cu familiile, precum și metode și modele de intervenție utilizate în diferite țări europene. Proiectul RECONNECT răspunde unei provocări din ce în ce mai prezente în rândul tinerilor, și anume tendința de retragere din viața socială și izolarea prelungită. În acest context, schimbul de experiență între specialiști și dezvoltarea unor instrumente comune de intervenție reprezintă un pas important în consolidarea capacității de răspuns a profesioniștilor

din domeniul educației, sănătății mintale și protecției copilului. Pentru Nagy Kriszta, una dintre cele mai importante concluzii ale formării a fost importanța identificării timpurii a semnelor de retragere socială și a colaborării dintre actorii implicați în sprijinirea tinerilor. „Identificarea la timp a semnelor timpurii, precum și colaborarea dintre familie, școală și specialiști cresc semnificativ șansele unei intervenții de succes”, a subliniat aceasta. În cadrul discuțiilor și atelierelor de lucru a fost evidențiat rolul esențial al școlii în procesul de prevenție și intervenție. Profesorii se află într-o poziție privilegiată pentru a observa modificările comportamentale ale elevilor, iar un mediu educațional sigur și incluziv poate contribui semnificativ la reducerea riscului de izolare socială.

Schmidt Zsófia a apreciat în mod deosebit abordările care pun accent pe individualizarea intervenției și pe respectarea ritmului fiecărui tânăr. În opinia sa, fenomenul hikikomori are cauze multiple și complexe, ceea ce impune dezvoltarea unor răspunsuri flexibile și adaptate nevoilor fiecărei persoane. Un alt aspect valoros al programului l-a reprezentat prezentarea unor modele de colaborare multidisciplinară, în care cadrele didactice, psihologii, specialiștii din domeniul social și familiile lucrează împreună pentru a asigura sprijinul necesar tinerilor aflați în dificultate.

Participanții au avut ocazia să analizeze exemple de bune practici implementate în diferite sisteme educaționale și sociale europene, identificând elemente care pot fi adaptate și aplicate în propriile contexte profesionale. Printre momentele cu cel mai puternic impact emoțional s-au numărat mărturiile a doi părinți ai unor tineri afectați de fenomenul hikikomori. Experiențele împărtășite au oferit o perspectivă autentică asupra dificultăților întâmpinate de familii, dar și asupra importanței sprijinului specializat și a intervenției timpurii. Pentru reprezentantele instituției noastre, aceste relatări au constituit o sursă valoroasă de învățare, atât din perspectivă profesională, cât și umană. Pe lângă activitățile de formare, întâlnirea de la Milano a facilitat consolidarea relațiilor dintre organizațiile partenere și planificarea etapelor următoare ale proiectului. Participanții au lucrat la finalizarea materialelor educaționale, la pregătirea procesului de traducere a acestora și la organizarea activităților pilot care vor fi implementate în perioada următoare.

Prin obiectivele sale, proiectul RECONNECT urmărește să sprijine profesorii, tinerii și familiile în recunoașterea și gestionarea fenomenului hikikomori, contribuind la dezvoltarea unor comunități educaționale mai incluzive și mai receptive la nevoile de sănătate mintală ale copiilor și adolescenților. Participarea la această inițiativă internațională reprezintă pentru instituția noastră o oportunitate importantă de dezvoltare profesională și de consolidare a competențelor necesare pentru sprijinirea eficientă a beneficiarilor noștri.

Suflet de copil în umbra traumelor

Avertisment privind conținutul:

Textul prezintă pierderi, experiențe traumatice și momente marcante, care pot avea un impact emoțional asupra cititorilor. Vă recomandăm să parcurgeți acest material ținând cont de propria stare emoțională.

Mama biologică a renunțat la el încă din primele luni de viață, iar până la împlinirea vârstei de zece ani i-a pierdut și pe cei care au însemnat pentru el familia. Povestea lui Daniel vorbește despre suferință și pierdere, dar, în egală măsură, despre puterea de a o lua de la capăt și despre credința într-un viitor mai bun.

Există destine în fața cărora multe dintre problemele noastre par neînsemnate. Povestea lui Daniel, astăzi în vârstă de 18 ani, este una dintre ele. În acest reportaj aflăm parcursul unui tânăr care a crescut știind că mama sa biologică a renunțat la el încă din perioada sarcinii, iar câțiva ani mai târziu a încercat să-l ia înapoi cu forța. Descoperim reacția disperată a copilului care și-a pierdut familia și, totodată, găsim dovada că siguranța și dragostea pot face minuni: la vârsta de zece ani, Daniel și-a găsit un nou cămin într-una dintre casele de tip familial ale Centrului de Plasament de Tip Familial nr. 2 din cadrul sistemului de protecție a copilului din județul Harghita, loc în care și-a recăpătat echilibrul sufletească.

Își construiește viitorul cu perseverență: învață, se dezvoltă și își face planuri

A avut parte de o copilărie sub povara căreia mulți adulți s-ar fi prăbușit, însă Daniel este un tânăr hotărât, inteligent, empatic și descurcăreț. Anul acesta a absolvit școala profesională, unde s-a calificat ca ospătar. A fost șef de promoție, a obținut nota zece la examenul de calificare și intenționează să își continue studiile la liceu. Își dorește să promoveze examenul de bacalaureat și să urmeze o facultate. În același timp, se pregătește să urmeze un curs de barista, pentru a-și transforma pasiunea pentru cafeaua de specialitate într-o competență profesională. Limba maternă îi este maghiara, vorbește româna la nivel nativ, iar în limba engleză are un nivel B1. Caută permanent oportunități de dezvoltare. În timpul anului școlar a profitat de programul oferit de fundația Csányi Alapítvány din Ungaria, participând la cursurile online de limba engleză organizate de fundație. Datorită rezultatului obținut la examen, a avut posibilitatea să participe la o tabără intensivă de limba engleză, desfășurată timp de o săptămână în Anglia. Vorbește despre viața și copilăria sa cu o sinceritate surprinzătoare și cu multă liniște.

Se vede că a depus un efort considerabil pentru a-și înțelege și depăși traumele, privește conștient spre viitor și muncește cu perseverență pentru a-și împlini obiectivele.

Mama biologică a renunțat la el, apoi a încercat să-l răpească

„Până la vârsta de zece ani am crescut într-o familie care, deși nu era familia mea biologică, mi-a oferit dragostea și siguranța de care are nevoie un nou-născut, iar mai târziu un copil,” a declarat Daniel pentru Viața Noastră. Tânărul a vorbit cu o sinceritate dezarmantă: „Mama mea a rămas însărcinată cu mine, dar nu avea posibilitatea să mă crească. I-a cunoscut pe părinții mei adoptivi și s-a mutat la ei până când m-am născut. Mama care m-a crescut nu putea avea copii, deși își dorea foarte mult. Au hotărât că mă vor crește ei. După ce m-am născut, tatăl meu adoptiv m-a trecut pe numele lui, iar mama mea biologică «m-a lăsat în grija lor» și a dispărut din viața mea pentru câțiva ani”, povestește Daniel. În glasul lui se împleteau durerea, resemnarea și o înțelepciune aparte, pe care o întâlnești la oamenii care au fost nevoiți să se maturizeze prea devreme. Spune că despre tatăl său biologic nu știe absolut nimic. Familia care l-a primit l-a crescut ca pe propriul copil și a încercat să-i ofere cea mai frumoasă copilărie posibilă, fără a ascunde faptul că mama care îl creștea nu era cea care îi dăduse viață. „Cred că aveam cinci sau șase ani când mama mea biologică a venit pentru prima dată să mă vadă. Din câte știu, avea domiciliul într-un județ din nord-vestul țării, însă lucra în străinătate. Când a apărut, eram indiferent față de ea, iar părinții mei adoptivi nu au primit-o cu bucurie. Când a spus că vrea să mă ia cu ea, am refuzat să plec, iar familia mea nici nu voia să audă de așa ceva. Nu-mi amintesc foarte clar ce a urmat, dar știu că a pus un bărbat din Bilbor să mă răpească, iar pentru acest «serviciu» l-a plătit cu o bijuterie din aur, pe care l-am primit de la nașii mei. Datorită relațiilor pe care le avea mama mea adoptivă, am ajuns acasă destul de repede”, își amintește Daniel.

A cunoscut prea devreme durerea pierderii

În ciuda apariției neașteptate a mamei sale biologice, copilăria lui Daniel a fost una fericită până la vârsta de opt ani, datorită părinților care l-au crescut. În 2016, viața lui a fost zguduită de o tragedie cumplită: și-a pierdut mama adoptivă, de care era profund atașat. După cum povestește, într-o zi de octombrie mama lui a leșinat. Tatăl adoptiv a încercat să-i acorde primul ajutor, iar Daniel a pus mâna pe telefon și a cerut ajutorul oamenilor despre care, la vârsta lui credea, că pot rezolva orice problemă. A sunat un jurnalist din București, un apropiat al mamei sale adoptive, care avea să aștearnă mai târziu într-o scrisoare emoționantă drama acelor clipe. A sunat și directoarea școlii, iar aceasta l-a sfătuit să cheme imediat ambulanța. Atunci, copilul s-a confruntat pentru prima dată cu un adevăr dureros: oamenii care păreau capabili să rezolve orice, nu o puteau salva pe mama lui. A sunat la 112, însă nu mai era în stare să vorbească. Tatăl adoptiv i-a luat telefonul, iar Daniel a continuat să îi acorde primul ajutor. În acele clipe, mama lui adoptivă l-a prins de mână și, înainte de a se stinge, i-a spus încet: „Aveți grijă de voi!” Au rămas trei: Daniel, tatăl lui adoptiv și bunica maternă, o femeie cu handicap grav.

A cunoscut foamea...

„La două săptămâni după moartea mamei mele a murit și bunica”, povestește Daniel. „În același timp, familia noastră a rămas și fără singurul venit pe care îl avea, deoarece tata era angajat ca îngrijitorul bunicii. Din acel moment, viața noastră a devenit o luptă continuă. Dragostea dintre noi a rămas aceeași, dar trăiam într-o sărăcie cumplită. Deși am primit ajutor din când în când, de multe ori abia aveam ce mânca, iar dacă aveam ceva pe masă, împărțeam în așa fel încât să ne ajungă și a doua zi. Dragostea ne-a ținut împreună, însă tata, copleșit de durere, a devenit alcoolic”, ne-a declarat tânărul, apoi, aproape instinctiv, a început să îl apere pe omul care l-a crescut: „Chiar și beat era mai lucid decât alți tați... Bea pentru că îl durea pierderea și situația în care ajunseserăm. Îl înțelegeam. Nu eram de acord cu faptul că își îneca durerea în alcool, pentru că știa ce urma să se întâmple. Încercam să-l ajut să nu mai bea și, uneori, reușeam. Atunci nu bea zile întregi, dar după aceea începea din nou... Era depresiv.” În fiecare cuvânt rostit de tânăr se simțea durerea, doliul profund și iertarea. Cu glas domol își amintește cum se pregăteau pentru Revelionul din 2019. Nu a fost o sărbătoare adevărată. După miezul nopții s-au culcat, iar în cursul nopții Daniel și-a dat seama că ceva nu era în regulă cu tatăl său adoptiv. A chemat ambulanța și a așteptat cu sufletul la gură vești. „Dimineața au venit polițiștii și m-au anunțat că tata a murit. Avea 56 de ani. Am crescut alături de el, dar am învățat să trăiesc fără el”, spune Daniel, cu glasul încărcat de durere.

La zece ani, singur pe lume

La vârsta de zece ani, Daniel a rămas singur. Nu și-a pierdut doar familia, ci și casa pe care o considera locul lui sigur. Își amintește acea perioadă astfel: „Am aflat prea devreme ce înseamnă răul și cât de grea poate fi viața. Nu mai aveam lacrimi. Eram distrus. Am căzut într-o depresie profundă. Au venit cei de la Protecția Copilului. Îmi amintesc de doamna Főcze Jutka... O săptămână am stat la o familie din vecini, apoi am fost dus în centrul de primire în regim de urgență al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului. Stăteam în pat toată ziua. Angajații încercau să mă scoată din starea aceea. Și copiii din centru încercau să mă înveselească, dar fără succes. Cred că am stat acolo aproximativ trei luni, după care am ajuns în casa de tip familial din Gheorgheni”, povestește Daniel.

Dragostea vindecă rănilor sufletului

Timpul și-a urmat cursul, iar pentru micul Daniel soarele a început, încetul cu încetul, să răsară din nou dintre nori. S-a integrat treptat în comunitatea casei de tip familial și și-a recăpătat pofta de viață. „Educatorii s-au purtat cu mine cu atâta căldură și mi-au oferit atât de multă dragoste părintească, încât am reușit să mă adaptez. Am simțit că am regăsit scânteia pe care o trăisem cândva în casa mea. Datorită acestei comunități, astăzi sunt capabil să duc o viață echilibrată”, spune Daniel. Tânărul este convins că fiecare om merită o a doua șansă, inclusiv mama sa biologică. Spune că a iertat-o, pentru că, în cele din urmă, ea este cea care i-a dat viață. De când locuiește în casa de tip familial din Gheorgheni, a legat o relație apropiată și cu fiul tatălui său adoptiv dintr-o relație anterioară, cu douăzeci de ani mai în vârstă decât el. În primii zece ani din viața lui Daniel s-au întâlnit doar atunci când acesta venea acasă din Anglia, însă, odată cu trecerea timpului, au devenit cu adevărat frați. Este un sentiment de neprețuit să știi că ai un frate pe care te poți baza și care, la rândul lui, se poate baza pe tine.

O parte dintre informațiile necesare realizării acestui reportaj au fost obținute în timpul unei discuții telefonice purtate în perioada în care Daniel își petrecea vacanța la fratele său.

Luna mai, plină de realizări la Casa de Tip Familial Cristuru Secuiesc

Luna mai a fost marcată de numeroase activități educative și recreative în cadrul Casei de Tip Familial Cristuru Secuiesc. Odată cu sosirea primăverii, au continuat lucrările de grădinarit, la care copiii s-au implicat cu entuziasm și responsabilitate. Beneficiarii au participat la plantarea răsadurilor, îngrijirea grădinii și amenajarea spațiilor exterioare. În urma muncii lor comune, au fost realizate mai multe ronduri de flori decorate cu pietre, care contribuie la un aspect mai îngrijit și mai plăcut al curții. Activitățile de grădinarit au reprezentat nu doar o modalitate utilă de petrecere a timpului, ci și o oportunitate de dezvoltare a spiritului de echipă și a simțului responsabilității. Și activitățile desfășurate în timpul liber au fost diverse și atractive. Unii copii și-au valorificat creativitatea și și-au dezvoltat îndemânarea prin pictură, în timp ce alții au ales să practice fotbalul pe terenul local sau în curtea instituției. De asemenea, mai mulți beneficiari s-au implicat cu plăcere în activitățile gospodărești, contribuind la pregătirea meselor și la menținerea ordinii în spațiile comune. Pe parcursul lunii au fost sărbătorite și zilele de naștere ale copiilor. Evenimentele s-au desfășurat într-o atmosferă caldă și familială, iar beneficiarii au participat activ la prepararea și decorarea torturilor de casă, dobândind noi abilități și bucurându-se de experiențe comune valoroase. La finalul lunii, comunitatea centrului a avut parte de un moment deosebit de mândrie: unul dintre tineri a participat la concursul de cântece populare „Száll az ének szájról szájra”, organizat de Școala Gimnazială Jósika Miklós din Atid. Datorită talentului său și pregătirii susținute, acesta a obținut premiul I, reprezentând cu succes comunitatea din care face parte. Rezultatele obținute și activitățile desfășurate zi de zi demonstrează importanța unui mediu sigur și stimulat, care contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității copiilor, la consolidarea încrederii în sine și la valorificarea potențialului fiecăruia.

O lună iunie plină de experiențe, reușite și momente de neuitat

Luna iunie a fost una deosebit de activă pentru beneficiarii Centrului de Plasament de Tip Familiar Cristuru Secuiesc. Activitățile organizate în casele familiale, festivitățile de absolvire, participarea la Zilele Talentelor și debutul taberelor de vară au oferit copiilor și tinerilor numeroase ocazii de a învăța, de a se bucura împreună și de a trăi experiențe memorabile.

Potrivit Radocsai Noémi, asistent medical în cadrul centrului, fiecare casă familială a organizat în luna iunie propriul program dedicat Zilei Copilului. O parte dintre copii au participat la manifestările organizate în localitate, în timp ce alții au pornit în excursii alături de educatori, vizitând obiective turistice reprezentative ale regiunii, precum Sighișoara, Cheile Turzii și Salina Turda. Aceste ieșiri le-au oferit nu doar momente de relaxare, ci și oportunitatea de a descoperi frumusețile naturii și patrimoniul local. Luna iunie a fost marcată și de aniversările copiilor din casele familiale. Sărbătorile s-au desfășurat într-o atmosferă caldă și prietenoasă, iar copiii au participat cu entuziasm la pregătirea și decorarea torturilor de casă. După cum a subliniat Radocsai Noémi, aceste momente petrecute împreună contribuie la consolidarea relațiilor dintre beneficiari și la dezvoltarea spiritului de echipă. Finalul anului școlar a adus emoții și bucurii pentru mai mulți tineri din cadrul centrului, care și-au încheiat cu succes studiile și au participat la festivitățile de absolvire. Acest moment reprezintă un pas important în parcursul lor educațional și începutul unei noi etape în viață. Unul dintre cele mai importante evenimente ale lunii a avut loc în data de 25 iunie, când s-a desfășurat cea de-a XVI-a ediție a Zilelor Talentelor, una dintre cele mai reprezentative manifestări dedicate copiilor și tinerilor aflați în sistemul de protecție a copilului din județul Harghita. Evenimentul a fost găzduit în acest an de Centrul de Servicii Sociale Cristuru Secuiesc. Beneficiarii centrului s-au pregătit cu multă dăruire pentru această zi, impresionând publicul printr-un moment de recitare și un spectacol de dans apreciat de participanți. La sfârșitul lunii au început și taberele de vară organizate pentru beneficiarii caselor familiale. Datorită implicării educatorilor, copiii din două case familiale au petrecut un sfârșit de săptămână la ștrandul din Vlăhița, unde s-au bucurat de vremea frumoasă, de activități recreative și de momente de relaxare petrecute împreună. Aceste experiențe au contribuit la consolidarea relațiilor dintre copii și au oferit un cadru propice pentru socializare și dezvoltare personală. Radocsai Noémi consideră că astfel de activități au un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a copiilor și tinerilor, oferindu-le oportunitatea de a acumula experiențe pozitive, de a-și dezvolta încrederea în sine și de a construi relații bazate pe sprijin reciproc și apartenență la comunitate. Evenimentele desfășurate pe parcursul lunii iunie demonstrează încă o dată importanța activităților educative și recreative în viața beneficiarilor Centrului de Plasament de Tip Familiar Cristuru Secuiesc.

Copii și tineri cu dizabilități grave din Complexul de Servicii Cristuru Secuiesc au încheiat anul școlar

În data de 18 iunie în incinta Complexul de Servicii Cristuru Secuiesc a avut loc ceremonia de încheiere a anului școlar 2025–2026. La evenimentul festiv au fost prezenți cei 20 de elevi cu dizabilități grave care pe parcursul anului școlar au participat la activitățile educative și de dezvoltare desfășurate conform curriculumului special. „Elevii noștri au înregistrat progrese în funcție de capacitățile lor individuale și, până la sfârșitul anului școlar, au atins cu succes obiectivele de dezvoltare stabilite pentru fiecare dintre ei”, ne-a declarat Simó Ágnes-Noémi, coordonatorul personalului de specialitate al centrului. Ea a declarat că în cadrul festivității, elevii au încântat participanții cu un program artistic emoționant. „Elevii claselor 0–4 au pregătit un moment special, care a inclus recitări de poezii, cântece și prezentarea unor jocuri pentru copii, contribuind astfel la atmosfera de sărbătoare a evenimentului. Evoluția lor entuziastă s-a bucurat de aprecierea publicului”, a spus specialistul. Ea a mai adăugat: „Beneficiarii care au încheiat clasele V–X și-au luat rămas-bun de la anul școlar prin poezii și cântece. Programul lor a reflectat experiențele trăite pe parcursul anului, bucuria apartenenței la comunitate și așteptarea vacanței de vară. Prestația lor a reprezentat o încheiere demnă a anului școlar. Potrivit coordonatorului personalului de specialitate, unul dintre momentele deosebite ale festivității a fost înmânarea diplomelor, care au atestat finalizarea cu succes a anului școlar și cu care cei 20 elevi au fost recompensați pentru perseverența, hărnicia și progresul realizat pe parcursul anului. Primirea diplomelor a adus multă bucurie copiilor. Festivitatea de încheiere a anului școlar s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută și a oferit ocazia de a rememora împreună evenimentele și realizările ultimelor luni, precum și de a mulțumi elevilor, cadrelor didactice și personalului auxiliar pentru munca depusă pe parcursul întregului an. „Cu această ocazie, îi felicităm pe toți elevii noștri pentru încheierea cu succes a anului școlar și le dorim o vacanță de vară plăcută, plină de experiențe frumoase”, a conchis Simó Ágnes-Noémi.

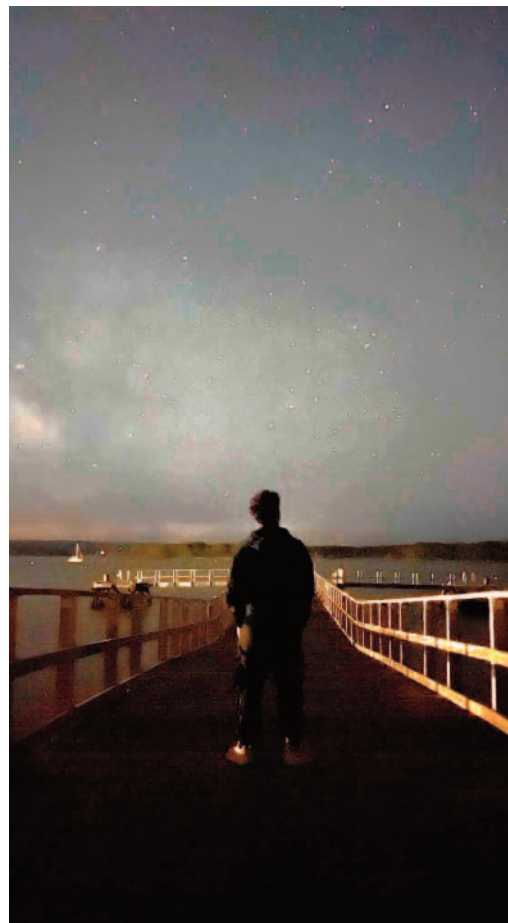
Un moment de bucurie în comunitatea Centrului de Servicii Sociale Ocland

Luna iunie a fost o perioadă deosebit de binecuvântată și plină de bucurie pentru beneficiarii Centrului de Servicii Sociale Ocland. Șapte copii au primit Sfânta Taină a Botezului, iar alți nouă copii au primit pentru prima dată Sfânta Împărtășanie. Pregătirea spirituală a copiilor s-a desfășurat cu mult entuziasm și emoție, iar slujbele religioase au avut loc într-o atmosferă solemnă și plină de căldură sufletească, lăsând amintiri de neuitat atât copiilor, cât și tuturor celor prezenți. Adresăm sincere mulțumiri educatorilor din cadrul Centrului de Servicii Sociale Ocland și cadrelor didactice ale Centrului de Educație Incluzivă Ocland, care au acceptat cu drag și responsabilitate rolul de nași de botez, demonstrând încă o dată grija și devotamentul lor față de copiii aflați în îngrijirea lor. Prin această misiune, ei nu au fost doar părtași la un moment festiv, ci au devenit și însoțitori ai copiilor pe drumul lor spiritual. Copiii au primit cu mare bucurie darurile oferite de nașii lor, precum și frumoasele flori, care au făcut această zi și mai specială și mai memorabilă. Cu inimile pline de recunoștință, le mulțumim tuturor celor care au contribuit la organizarea acestor momente de sărbătoare, transformându-le într-o adevărată experiență de credință și comuniune pentru copiii noștri. Ne rugăm ca Dumnezeu să-i binecuvânteze și să-i însoțească în fiecare zi a vieții lor, iar semințele credinței să rodească din belșug în sufletele și în viața lor.

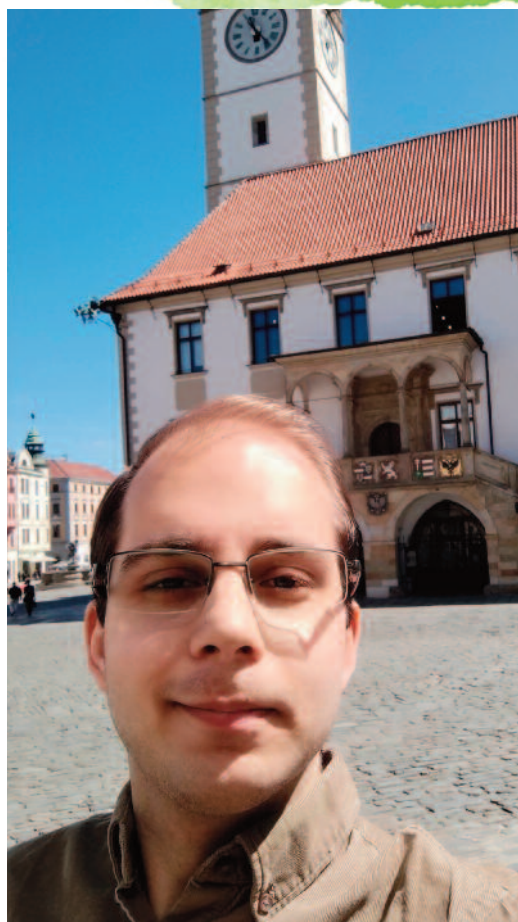

O săptămână în Anglia – Învățare intensivă a limbii engleze și experiențe de neuitat

Huszár Daniel: „Tabăra din Anglia a fost pentru mine o experiență de neuitat. M-am simțit foarte bine, deoarece am participat la o mulțime de activități interesante, frumoase și pline de experiențe noi. Am fost cazați în Southbourne, unde am urmat și cursurile școlii de limba engleză. Am fost repartizat în grupa de nivel C1, ceea ce a reprezentat o provocare pentru mine, dar m-a ajutat să îmi îmbunătățesc considerabil cunoștințele de limba engleză. Familia gazdă a fost deosebit de primitoare. Susan și Mike m-au întâmpinat cu multă căldură încă din prima zi și au făcut tot posibilul să mă simt ca acasă. Aveau și doi câini, Rufus și Beau, foarte jucăuși și prietenoși, care au contribuit și ei la atmosfera caldă din casa lor. Colegii mei de gazdă au fost Turkey și Lin, un băiat arab și unul din Taiwan. Au fost foarte amabili și săritori, ne-am înțeles excelent și am vorbit foarte mult în limba engleză. A fost o experiență deosebită să cunosc oameni din culturi diferite și să leg prietenii noi. Aș dori să mulțumesc Fundației Csányi pentru că mi-a oferit posibilitatea de a participa la această tabără de limba engleză de neuitat din Anglia. Sunt foarte recunoscător pentru această oportunitate. Această tabără nu doar că m-a ajutat să îmi dezvolt cunoștințele de limba engleză, ci mi-a oferit și mai multă încredere în mine. M-am întors acasă cu multe amintiri frumoase, experiențe valoroase și momente pe care nu le voi uita niciodată. Mă bucur foarte mult că am avut ocazia să particip la această tabără și mi-ar plăcea să revin acolo într-o zi.”

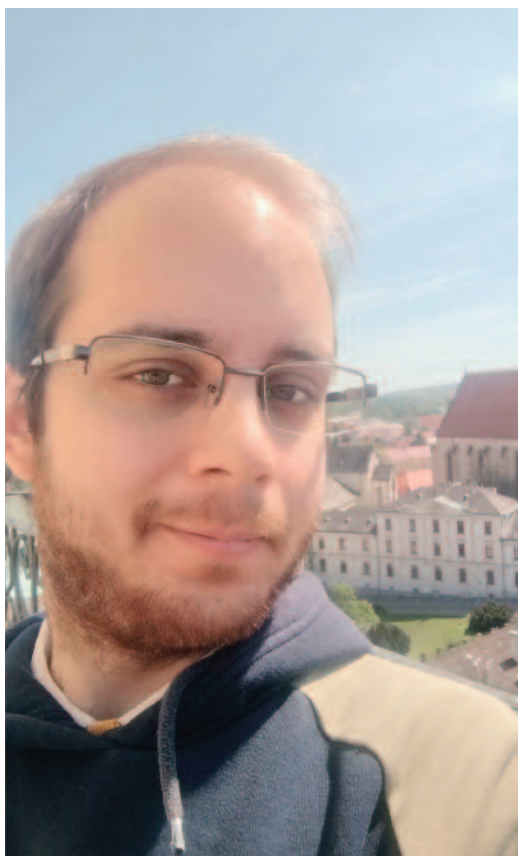

Cercetare și dezvoltarea unei rețele de colaborare cu Departamentul de Istorie al Universității Palacký din Cehia

Mă numesc Balázs Bence, am 22 de ani și sunt student la universitate în Cluj-Napoca. De zece ani mă aflu în grija sistemului de protecție a copilului din județul Harghita. În tot acest timp am avut parte de numeroase oportunități și perspective, am avut șansa de a descoperi lumea și continui să o fac și în prezent, am legat multe prietenii și am acumulat amintiri de neuitat, care m-au ajutat să devin un om mai bogat sufletește și mai împlinit. Pentru toate acestea le sunt profund recunoscător și le mulțumesc din suflet reprezentanților Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Harghita.

Mi-am început studiile universitare în urmă cu patru ani, la începutul lunii octombrie 2022, la Cluj-Napoca. Prin intermediul rețelei universitare central-europene CEEPUS, am avut ocazia ca, în luna aprilie a acestui an, să efectuez o mobilitate de cercetare în orașul Olomouc din Cehia, cunoscut odinioară și sub denumirea germană de Olmütz. Scopul principal al deplasării a fost cercetarea: dezvoltarea unei rețele de colaborare cu Universitatea Palacký, în special cu profesorul coordonator al Departamentului de Istorie, colectarea de informații și de lucrări de specialitate esențiale, precum și familiarizarea cu mediul academic de acolo. Cea mai frumoasă amintire a rămas însă orașul în sine. Chiar din a doua zi după sosire am pornit într-un amplu tur de descoperire și am realizat numeroase fotografii. Olomouc, unul dintre cele mai importante centre istorice ale regiunii Moravia, impresionează prin patrimoniul său arhitectural, cultural și artistic. M-au fascinat zidurile medievale, numeroasele biserici baroce, castelele, clădirile de locuințe construite în secolul al XIX-lea și numeroasele spații verzi. Deși orașul are aproximativ 100.000 de locuitori, atmosfera sa mi s-a părut intimă și primitoare, motiv pentru care l-am îndrăgit foarte repede. Am descoperit o viață culturală vibrantă, festivaluri, piețe pline de viață și un oraș dinamic, dar fără aglomerația specifică marilor centre urbane. O altă experiență memorabilă a fost vizita la biblioteca universității. Este o bibliotecă modernizată, foarte bine întreținută și extrem de prietenoasă cu cititorii. Rafturile deschise erau pline de volume, multe dintre ele în limba engleză. Studenții puteau scana gratuit și fără restricții materialele de care aveau nevoie, existau spații special amenajate pentru servirea mesei, precum și zone de relaxare cu fotolii tip beanbag și canapele. Toate acestea au contribuit la o experiență de studiu deosebit de plăcută. Și colegii mei de apartament au fost deschiși și prietenoși. Ne-am împrietenit repede, iar faptul că proveneau din diferite țări m-a ajutat să-mi exersiez și limba engleză. Per ansamblu, această experiență mi-a oferit ocazia de a descoperi încă un loc al lumii care m-a inspirat atât intelectual, cât și sufletește. M-am întors acasă mult mai bogat în cunoștințe, experiență și relații profesionale și umane. Reintegrarea în ritmul obișnuit al vieții universitare nu a fost dificilă, iar recuperarea eventualelor restanțe s-a realizat rapid. Sunt recunoscător pentru faptul că, datorită sprijinului oferit de sistemul de protecție a copilului, am avut posibilitatea să trăiesc această experiență și să mă dezvolt atât pe plan academic, cât și personal.

Îngerii umblă printre noi - II

Avertisment privind conținutul:

Textul prezintă pierderi, experiențe traumatice și momente marcante, care pot avea un impact emoțional asupra cititorilor. Vă recomandăm să parcurgeți acest material ținând cont de propria stare emoțională.

Există povești pe lângă care nu poți trece fără cuvinte. Nu sar în ochi, nu sunt spectaculoase – se desfășoară la marginea vieții de zi cu zi, acolo unde lupta este cea mai grea. Acolo unde un bebeluș abandonat este îngrijit ca și cum ar fi copilul propriu, unde se încearcă dăruirea dragostei și în locul mamei care l-a adus pe lume, acolo unde, între viață și moarte este doar un prag subțire, acolo, unde se luptă pentru fiecare minut. În numărul nostru anterior am scris despre o astfel de poveste și am promis că vom continua: vom prezenta câțiva colegi – asistenți maternali profesioniști – care și-au asumat îngrijirea unor copii ce se confruntă cu malformații grave sau boli severe. Ei sunt cei care au ales, fără ezitare, drumul mai dificil. Au acceptat îngrijirea acestor copii, au petrecut săptămâni, uneori chiar luni, departe de propriile familii, au vegheat la căpătâiul copiilor încredințați lor în spitale din Târgu Mureș, București sau chiar din străinătate. Au trăit fiecare clipă de incertitudine, au înfruntat teama și oboseala, au sperat, s-au rugat și, uneori, au dus o luptă și cu ei înșiși pentru a rămâne suficient de puternici. Toate acestea pentru a putea oferi cât mai multă dragoste, siguranță și sprijin acelor bebeluși care purtau cea mai mare luptă: cea pentru viață. Ei sunt colegii pe care îi putem numi pe bună dreptate eroi – sau chiar îngeri, care trăiesc printre noi.

(Ilustrațiile au fost generate cu AI.)

Protagonista celei de-a doua povești este Györgyicze Enikő, care lucrează ca asistent maternal profesionist de șaisprezece ani. Și-a început activitatea în 2010, iar de atunci a crescut opt copii. „Primul copil care mi-a fost încredințat a fost un băiețel nevăzător, în vârstă de un an și jumătate, care suferea și de grave probleme gastrice”, își amintește Enikő. După cum povestea, zece luni mai târziu a ajuns în grija ei și sora băiețelului, o fetiță diagnosticată cu epilepsie de gradul I. „L-am îngrijit pe băiețel timp de doisprezece ani, iar pe fetiță timp de cinci ani. Mai târziu, din cauza agravării stării sale de sănătate, fetița a fost transferată la Centrul de Plasament pentru Copii cu Handicap Sever din Cristuru Secuiesc, care pe atunci funcționa în Conacul Gyárfás. Între timp, ea a decedat...” – a spus încet, în timp ce amintirile dureroase îi aduceau lacrimi în ochi.

Când trebuie să te desparți de copii...

În timp ce rememora vechile răni, a adus vorba și despre copiii pe care i-a luat în îngrijire când aveau doar câteva zile sau câteva luni. I-a crescut ani de zile, apoi a trebuit să accepte că vor fi adoptați și vor pleca de lângă ea. Vorbind despre durerea despărțirii, a tăcut pentru o clipă, de parcă ar fi căutat, dincolo de tristețe, puterea necesară pentru provocările prezentului. „În astfel de momente, un ochi plânge, iar celălalt râde.

Mă bucur că acești copii au ajuns în familii iubitoare, dar și ei, și noi suntem suflete sensibile. Cât timp au fost la noi, am încercat să-i ferim chiar și de adierea vântului. Iar când au fost adoptați, au luat cu ei și o bucătică din inima noastră. Legătura sufletească însă nu s-a rupt. Știm unde sunt, cum trăiesc; familiile adoptive ne trimit fotografii și videoclipuri, ba chiar îmi transmit urări de ziua mea, chiar dacă de la distanță”, a povestit ea.

Ajunul lui Moș Nicolae în fața ușii sălii de operație

De un an și jumătate, Enikő are în grijă o pereche de gemeni în vârstă de trei ani – o fetiță și un băiețel. Copiii s-au născut în Ungaria, iar mama lor era minoră la momentul nașterii și, de atunci, nu s-a mai interesat de ei. Băiețelul a trecut printr-o operație pe cord deschis care i-a salvat viața încă de la vârsta de patru săptămâni. Când Györgyicze Enikő a acceptat să îi crească, știa că băiețelul va avea nevoie curând de o nouă intervenție chirurgicală pentru a putea supraviețui. „Cei doi copii sunt la mine din data de 16 octombrie 2024” își amintește asistentul maternal, apoi a povestit că un medic specialist din București vine periodic la Centrul Medical și Metodologic din Cârnaț a examinat copilul de două ori, iar de fiecare dată a confirmat necesitatea unei a doua operații pe inimă. „La sfârșitul lunii noiembrie am lăsat fetița în grija familiei mele și am plecat cu băiețelul la București. Ne-am internat la Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Marie Curie”. Timp de o săptămână l-au pregătit pentru intervenție, care a avut loc pe 5 decembrie.

Operația a durat opt ore și jumătate. Este greu de descris în cuvinte ce am simțit... în timp ce alți părinți se pregăteau pentru venirea lui Moș Nicolae, eu așteptam în fața ușii sălii de operație, în timp ce surioara lui rămăsese acasă cu familia ”a spus ea cu ochii în lacrimi. Operația a fost un succes, deși perioada de recuperare nu a fost lipsită de complicații. Acest lucru nu a surprins pe nimeni, având în vedere că băiețelul trecuse deja printr-o intervenție pe cord deschis înainte de a împlini doi ani și jumătate. Datorită profesionalismului și dedicării echipei medicale, toate dificultățile au fost depășite.

Omenie și profesionalism, mână în mână

„Uneori auzim despre vorbe anti-maghiare în România, însă la Spitalul „Marie Curie” din București nu am întâlnit nici măcar o urmă de așa ceva. Din primul moment, atitudinea personalului a oglindit motto-ul: totul pentru copil, totul pentru aparținători. Le suntem recunoscători tuturor celor care lucrează acolo și lui Dumnezeu pentru faptul că băiețelul este acum bine. Am petrecut paisprezece zile grele în spital” a subliniat Györgyicze Enikő. Ea a mai povestit că, o lună mai târziu, copilul a fost supus unui control medical, iar ulterior a fost examinat și la Centrul Medical și Metodologic din Cârța. Toate rezultatele au fost încurajatoare. Următorul control este programat pentru luna octombrie, când medicul specialis din București va reveni în zonă. Familia o numește pe doamna doctor cu simplitate și recunoștință „îngerul lor păzitor”. Întrebată ce sfat le-ar da celor care se gândesc să devină asistenți maternali, răspunsul ei a fost ferm: „Doar cei care pot face această muncă din toată inima și cu tot sufletul ar trebui să o aleagă. Nu se poate și nu este permis să fie făcută altfel. Și mai este ceva: un asistent maternal nu este suficient de unul singur. E nevoie să aibă în spate de o familie iubitoare, care să îl sprijine în toate. Dacă familia mea nu mi-ar fi fost alături, nu aș fi reușit să parcurg acest drum în ultimii șaisprezece ani” a conchis Györgyicze Enikő.

Uneori și îngerii pierd lupta pentru viață

Avertisment privind conținutul:

Textul prezintă pierderi, experiențe traumatice și momente marcante, care pot avea un impact emoțional asupra cititorilor. Vă recomandăm să parcurgeți acest material ținând cont de propria stare emoțională.

Activitatea din domeniul protecției sociale aduce adesea în prim-plan situații care evidențiază atât fragilitatea vieții, cât și dedicarea celor care lucrează în sprijinul persoanelor vulnerabile. Unele povești vorbesc nu doar despre parcursul unui beneficiar – fie copil, persoană cu dizabilități sau chiar cu handicap sever –, ci și despre eforturile susținute ale specialiștilor din protecția copilului și ale cadrelor medicale, care luptă zi de zi pentru a le oferi îngrijire, șanse și speranță celor aflați în grija lor. În fața unei asemenea munci pline de sacrificii, este deosebit de dificil de acceptat înfrângerea în lupta pentru viață. La sfârșitul lunii mai am primit o veste care ne-a marcat profund, o veste care nu a zguduit doar instituția noastră, ci și angajații Consiliului Județean Harghita, membrii forului deliberativ și pe toți cei care au aflat despre pierderea luptei pentru viață și despre durerea copleșitoare trăită de un asistent maternal profesionist.

(Ilustrațiile au fost generate cu AI.)

Unul dintre micii noștri beneficiari, crescut și îngrijit în casa asistentului maternal profesionist Mihály Melinda a trăit doar trei ani și opt luni. Viața lui a fost marcată de încercări grele încă de la început: după naștere, mama sa biologică minoră l-a lăsat într-un spital din Ungaria și nu l-a mai căutat ulterior. S-a născut cu o malformație cardiacă severă și a trecut prin prima intervenție chirurgicală salvatoare de viață încă din perioada neonatală. La vârsta de șapte luni și jumătate a revenit în țară, fiind primit în familia asistentului maternal profesionist Mihály Melinda. Din momentul în care a ajuns în noul său cămin, a fost înconjurat de dragoste, siguranță și grijă. De-a lungul celor trei ani, între ei s-a creat o legătură care a depășit orice definiție profesională. Băiețelul și-a găsit o familie, iar Melinda și-a asumat cu toată inima responsabilitatea de a-l crește și îngriji. Copilul s-a dezvoltat frumos, deși boala sa a necesitat o atenție permanentă. Din punct de vedere fizic era mai fragil decât copiii de aceeași vârstă, iar sistemul său imunitar era deosebit de vulnerabil. Cu toate acestea, viața lui nu a fost definită de limite, ci de speranță. De mai multe ori pe an călătorea la Budapesta, la Institutul Național de Cardiologie „Gottsegen György”, pentru controale medicale, în timp ce

medicii cardiologi pediatri din Miercurea-Ciuc și Târgu Mureș îi monitorizau constant starea de sănătate. Pentru asistentul maternal ultimii trei ani au însemnat o luptă continuă: tratamente, investigații, drumuri între casă și spitale și, mai presus de toate, credința comună că acest copil are încă în față mulți ani de viață. Mihály Melinda vorbește cu recunoștință despre colegii din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului și despre directorul Elekes Zoltán, care au oferit tot sprijinul necesar pentru ca micuțul să beneficieze de cea mai bună îngrijire posibilă.

Munca asistentului maternal profesionist nu poate fi măsurată în ore de lucru sau în bani

În momentul în care, în decembrie anul trecut, a devenit evident că va fi necesară o nouă intervenție chirurgicală pe cord, extrem de complexă, toți cei implicați au înțeles că urmează o perioadă dificilă. La data de 18 mai, copilul a fost supus unei operații care a durat zece ore, în cadrul institutului din Budapesta. Echipa medicală a făcut tot ce a fost omeneste posibil pentru a-i salva viața, la fel cum asistentul maternal și specialiștii din protecția copilului i-au fost alături cu toată dedicarea și speranța.

După operație timp de trei zile, aparatele l-au ținut în viață pe micuț. Din păcate, în urma complicațiilor grave apărute după intervenție, în cea de-a patra zi a fost constatat decesul cerebral. A fost un moment în care nici competența profesională, nici grija și nici iubirea oamenilor nu sunt suficiente pentru a schimba cursul destinului. A rămas doar dureroasa acceptare a faptului că lupta s-a încheiat și că trebuie să ne luăm rămas-bun de la cel pentru care atât de mulți au muncit, s-au rugat și au sperat.

Această poveste tragică ne reamintește însă și faptul că profesia de asistent maternal este mult mai mult decât o ocupație. Este o misiune care nu poate fi măsurată în ore de lucru și nici în considerente materiale. A fi prezent zi și noapte în viața unui copil, a-i împărtăși temerile, a te bucura de fiecare progres, a-l însoți la tratamente și a-i fi alături în cele mai dificile momente presupune o dedicare profundă și mult spirit de sacrificiu. Iubirea care l-a înconjurat pe acest copil timp de trei ani va rămâne vie în inimile celor care l-au îngrijit. Poate că această iubire nu a reușit să învingă boala, dar i-a oferit demnitate, siguranță și sentimentul apartenenței la o familie pe tot parcursul drumului său. Tot iubirea este cea care îi va oferi puterea necesară asistentului maternal și familiei sale să își continue, în ciuda durerii, menirea de a oferi și altor copii un cămin, siguranță și speranță.

Protecția minorilor – modernizarea serviciului național de urgență 119

Pentru sprijinirea mai eficientă a copiilor victime ale abuzului, neglijării, exploatării sau ale altor forme de violență, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA), în parteneriat cu Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS) lucrează la dezvoltarea serviciului național de urgență 119. Modernizarea sistemului de urgență se realizează în cadrul proiectului „Dezvoltarea și modernizarea instrumentelor digitale de alertare, identificare și intervenție pentru copii, asociate numărului unic național 119, număr destinat raportării cazurilor de abuz, neglijare, exploatare și orice altă formă de violență asupra copilului – Sistem Next Generation 119”. Implementările planificate în cadrul proiectului au fost prezentate și la Miercurea Ciuc, în data de 10 iunie, în cadrul unui eveniment de informare. La eveniment au participat reprezentanți ai Instituției Prefectului – Județul Harghita, Consiliului Județean Harghita, Serviciului de Telecomunicații Speciale, Inspectoratului Școlar Județean Harghita, Inspectoratului de Poliție Județean Harghita, Direcției de Sănătate Publică Harghita, Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Harghita, ai unităților administrativ-teritoriale și ai instituțiilor de învățământ din județ, precum și elevi membri ai Consiliului Național al Elevilor.

DGASPC Harghita a fost reprezentată de directorul general, dr. Elekes Zoltán, care a felicitat organizatorii pentru implementarea proiectului și a reafirmat sprijinul instituției pentru inițiativele care contribuie la protejarea copiilor și a persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate. El a subliniat că, pentru protejarea persoanelor aflate în situații de risc, în special a copiilor, cuvântul cheie este colaborarea între instituții. Directorul a evidențiat faptul că, în ultimii ani, numărul copiilor din sistemul de protecție a copilului a scăzut.

„Noi nu moderăm aceste cifre, ci intervenim prompt atunci când este necesar și, de multe ori, trebuie să găsim soluții în situații aproape imposibile. Reprezintă o problemă de exemplu, dacă suntem informați prea târziu, iar un copil trăiește ani de zile într-o situație de risc înainte de a ajunge în sistem. În astfel de situații se ridică întrebarea: cine îi cunoștea situația și cine ar fi putut să ne informeze?

Și acest exemplu arată, cât de importante sunt campaniile de informare, colaborarea interinstituțională, precum și relația dintre instituții și comunitate, pentru a nu pierde ani prețioși din viața acestor copii”, a declarat directorul. Acesta a adăugat că dezvoltarea sistemului Next Generation 119 va putea sprijini activitatea instituției.

Persoana responsabilă pentru implementarea proiectului, Alina Tarcevschi a prezentat obiectivele și rezultatele așteptate ale programului, care urmărește extinderea facilităților oferite prin serviciul 119 prin dezvoltarea unor aplicații și instrumente digitale moderne destinate sprijinirii copiilor victime ale abuzului, neglijării, exploatării sau altor forme de violență. Reprezentanta ANPDCA a vorbit și despre dezvoltarea unor instrumente și programe de suport pentru specialiștii implicați în gestionarea cazurilor semnalate prin serviciul 119. De asemenea, a vorbit și despre noile funcționalități care vor fi implementate, printre care serviciul Chat pentru Informare și Suport, platforma www.119.ro cu chatbot multilingv, aplicația mobilă pentru intervenții, platforma de formare profesională pentru specialiști și harta interactivă GIS/ARLS pentru localizarea rapidă a resurselor disponibile. Suportul tehnic și modernizarea infrastructurii a fost prezentat de Ioan Popa – Reprezentant Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS)

Prin organizarea acestei sesiuni de informare și publicitate, ANPDCA a urmărit promovarea obiectivelor proiectului și creșterea gradului de conștientizare cu privire la importanța utilizării numărului unic național 119 și la beneficiile pe care noile soluții digitale le vor aduce în prevenirea, identificarea și gestionarea cazurilor de violență asupra copiilor.

Capcana idealizării digitale

Avertisment privind conținutul:

Textul prezintă pierderi, experiențe traumatice și momente marcante, care pot avea un impact emoțional asupra cititorilor. Vă recomandăm să parcurgeți acest material ținând cont de propria stare emoțională.

Am întâlnit-o pe Irina în locuința protejată destinată victimelor violenței domestice, administrată de DGASPC Harghita. Femeia, în vârstă de 41 de ani, locuise aici timp de trei luni împreună cu cei doi copii mai mici ai săi – un băiețel de cinci ani și o fetiță de un an și jumătate. În ziua întâlnirii noastre se pregătea să se întoarcă la partenerul său de viață, tatăl celor doi copii. Povestea pe care ne-a împărtășit-o scoate la lumină mecanismele complexe ale violenței domestice: ciclul repetitiv al agresiunii și împăcării, alternanța dintre speranță și dezamăgire, dar și acea legătură emoțională profundă care îi determină pe mulți dintre victime să revină lângă agresor chiar și după episoade grave de violență.

(Ilustrațiile au fost generate cu AI.)

Când violența nu reprezintă motiv suficient pentru divorț

Irina este mama a șase copii. Povestea vieții ei este plină nu doar cu abuz, ci și cu singurătate, pierderi și nevoia acută de a fi acceptată – factori care pot face o persoană vulnerabilă atunci când începe o nouă relație. Ne-a povestit că s-a căsătorit foarte tânără și a avut trei copii din prima căsătorie. Soțul o agresa frecvent, însă, la acea vreme, nu considera că violența ar un motiv suficient pentru a pune capăt căsniciei.

„Credeam că era ceva normal”, ne spune cu o resemnare greu de ignorat. Momentul care a determinat-o să divorțeze a venit atunci când soțul, aflat sub influența alcoolului, a bătut-o atât de grav încât i-a rupt și dinții. „Era beat, m-a bătut până mi-a rupt dinții. Atunci am decis să divorțez”, își amintește femeia. În aceea perioadă copii ei mai mari – de 23 și 21 de ani – lucrau deja în străinătate. Pe cel mic l-a lăsat în grija părinților ei, și a plecat la muncă în Ungaria, sperând să își reconstruiască viața. Acolo a cunoscut un bărbat originar din Transilvania. Relația lor s-a dezvoltat rapid, iar femeia a rămas însărcinată. Lucrurile nu au evoluat însă așa cum sperase și, în luna a patra de sarcină, s-a întors acasă, la părinți. Când i-a venit sorocul, tatăl copilului se afla în vizită la rude. A vizitat-o la spital, a ajutat-o să ajungă de la spital acasă și a cumpărat câteva lucruri pentru nou-născut. Apoi a plecat înapoi în Ungaria și nu a mai dat nici un semn de viață. „Nu s-a interesat nici de copil... Mai târziu am aflat că s-a căsătorit”, povestește Irina.

Iluzia unei relații perfecte construite online

Ani la rând, Irina a locuit la părinții ei, împreună cu cei doi copii. În acea perioadă a cunoscut online un bărbat dintr-un județ vecin, care lucra în străinătate. Între ei era o atracție reciprocă, având amândoi răni emoționale adânci. El îi povestea că a trecut printr-un divorț dureros, că fusese înșelat de fosta soție și că pierduse legătura cu cei doi copii ai săi. Spunea că suferința l-a afectat atât de puternic încât a făcut două infarcturi. La rândul ei, Irina îi vorbea despre viața marcată de violență și abandon și despre dificultățile de a crește singură copiii. Conversațiile au început ca simple confesiuni între doi oameni singuri. În timp, însă, cei doi au devenit sprijin emoțional unul pentru celălalt. În cazul lor, mediul online a jucat un rol esențial. Distanța și comunicarea exclusiv virtuală au permis construirea unei imagini idealizate despre celălalt. Fiecare proiecta asupra partenerului propriile speranțe, nevoi și așteptări. După luni întregi de conversații, amândoi au ajuns să creadă că au găsit exact persoana de care aveau nevoie. „La început doar vorbeam. În timp relația noastră a devenit foarte frumoasă. Începusem să facem planuri. El îmi spunea că, atunci când se va întoarce acasă, va avea grijă de noi. Promitea că vom fi fericiți și că nu ne va lipsi nimic. Eu l-am crezut - o mamă vrea ce este mai bun pentru copiii ei. În același timp, voiam și să fiu alături de el și să îl ajut să își vindece suferința provocată de trădarea fostei soții și de îndepărtarea copiilor săi”, spune Irina.

Întoarcerea la realitate

Când bărbatul s-a întors definitiv din străinătate și s-au mutat împreună, imaginea construită în mediul online s-a confruntat cu realitatea de zi cu zi. După doar câteva luni au apărut primele acte de violență. „Consuma alcool și au început problemele. Când mă bătea, simțeam dispreț”, spune femeia. Cu toate acestea, imediat încearcă să găsească explicații pentru comportamentul agresorului. „Cred că nu voia cu adevărat să mă rănească. A suferit mult pentru că prima soție l-a înșelat...” După un an de concubinaj a apărut și un copil în viața celor doi, însă lucrurile nu s-au schimbat. În cei șase ani de relație, Irina l-a părăsit de trei ori. A solicitat certificate medico-legale și a depus mai multe plângeri la poliție, pe care ulterior le-a retras. „M-am gândit la copil. Credeam că un copil are nevoie de tată”, explică ea. În timp, însă, violența s-a extins și asupra copiilor. Potrivit femeii, bărbatul l-a agresat grav pe unul dintre copiii proveniți din prima ei căsătorie. „Obişnuia să bea cu vecinii și aceştia îi spuneau tot felul de lucruri despre copilul meu. Băiatul era roșcat și el accepta greu acest lucru. Îi spuneau că este roșcat ca o vulpe.” După câteva momente de tăcere, femeia continuă: „L-a bătut atât de tare încât copilul aproape a murit. Medicii din Braşov l-au resuscitat. Atunci a fost închis.” Însă nici acest gest, și nici condamnarea nu a pus capăt relației. În perioada detenției, bărbatul a urmat ședințe de consiliere psihologică și s-a apropiat din nou de credință. „Ne-am împăcat și nu au mai fost probleme până

la nașterea fetiței. Apoi a reapărut gelozia și, la scurt timp, violența. Ultima dată m-a împins într-un dulap. Atunci am plecat”, spunea ea. Apoi a povestit că inițial, o organizație neguvernamentală cu sediul în județul vecin i-a oferit adăpost temporar timp de o lună. Ulterior, fiind domiciliată în județul Harghita, a fost transferată în locuința protejată din cadrul DGASPC Harghita, unde locuiește împreună cu copiii de trei luni.

Încă o șansă...

Finalul poveștii aduce însă o răsturnare de situație. Irina spune că a reluat legătura cu partenerul său și că intenționează să se întoarcă acasă. „A mai suferit un infarct și a renunțat la alcool. Ne întoarcem lângă el ca să fim acolo dacă i se face rău. Sper să nu mai avem probleme”, spunea femeia. În cuvintele sale se regăsesc simultan iubirea, speranța, responsabilitatea și estomparea experiențelor dureroase din trecut. „Îl iubesc foarte mult și cred că nu mă va mai lovi. Plânge după copii. Îi adoră și își dorește familia înapoi”, afirmă cu convingere. În același timp, începe să își facă planuri pentru viitor. Se întoarce la partener, îl înscrie pe băiețel la grădiniță, iar după câteva luni, când va fi primită în grădiniță și fetița, intenționează să își găsească un loc de muncă. „Vreau să muncesc, chiar dacă el spune că nu este nevoie. Vreau să le ofer tot ce este mai bun copiilor mei, celor mici și celor mari.”

Povestea Irinei nu este doar povestea unei femei victime a violenței domestice. Ea reprezintă și un semnal de alarmă privind vulnerabilitățile generate de singurătate, traumă și relațiile construite în mediul online. În spațiul digital, oamenii pot crea rapid conexiuni emoționale puternice, însă aceste relații se bazează adesea pe imaginea idealizată a celuilalt, nu pe realitatea de zi cu zi. Atunci când nevoia de afecțiune și siguranță este foarte mare, semnalele de avertizare pot fi ignorate sau minimizate. Poate că cea mai relevantă concluzie a acestei povești se regăsește într-o singură frază rostită de Irina la finalul interviului: „Îi mai dau o șansă.”

Fosta beneficiară a DGASPC Harghita, transferată în prima ligă din Ungaria

Fosta noastră beneficiară, Mitri Rita, își continuă cariera în prima ligă din Ungaria, după transferul la echipa feminină de fotbal KÉSZ–St. Mihály–Szeged. Venită de la FK Csíkszereda, tânăra fotbalistă marchează astfel un nou moment important într-un parcurs construit prin perseverență, muncă și dezvoltare continuă.

Rita a făcut primii pași în fotbal jucând alături de băieți, beneficiind de-a lungul anilor de sprijinul permanent al asistenților maternali profesioniști care au crescut-o și au îndrumat-o în cariera sportivă. Ulterior, a devenit una dintre jucătoarele de bază ale echipelor Vasas Femina Odorheiu Secuiesc și FK Csíkszereda. De-a lungul carierei sale, a cucerit de mai multe ori Cupa României, a urcat în repetate rânduri pe podiumul primei ligi feminine și a reprezentat România la toate categoriile de vârstă, de la selecționata U13 până la echipa națională U23. Specialiștii o descriu ca pe o jucătoare rapidă, creativă, cu un remarcabil simț al golului și un autentic spirit de echipă.

Dincolo de performanțele sportive, povestea sa demonstrează că perseverența, modestia și munca de zi cu zi pot deschide drumul către cele mai îndrăznețe obiective. După semnarea contractului cu noul club, Mitri Rita a declarat: „Este o mare oportunitate și un moment important în cariera mea să fac parte din fotbalul feminin din Szeged. Mă așteaptă o echipă nouă, un campionat nou și provocări noi, însă viziunea de viitor a clubului și exigențele profesionale m-au convins încă din primul moment. Îmi doresc să dau tot ce am mai bun pentru a răsplăti încrederea staffului tehnic și a colegelor mele și să contribui prin jocul meu la îndeplinirea obiectivelor echipei.”

Suntem mândri că am avut privilegiul de a însoți o etapă importantă din parcursul de viață al fostei noastre beneficiare. Reușita sa este o sursă de inspirație pentru toți copiii și tinerii care cred că, prin dedicare, perseverență și muncă, visele pot deveni realitate. O felicităm din toată inima pe Rita pentru această nouă oportunitate și îi dorim mult succes, sănătate, bucurii și cât mai multe realizări în tricoul echipei KÉSZ–St. Mihály–Szeged!

Publicat de: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Harghita
Miercurea Ciuc, str. Szek nr. 152.

Editor: Kovács Anna.

Proiectare, design și tehnoredactare: Kovács Anna.

ISSN 2393 – 4344, ISSN-L 2393 – 4336

